

Лъвъ и заекъ.

Приказка.

I.

Стариятъ лъвъ, царь на звѣроветѣ, заболѣлъ и, като усѣтиль че ще умре, повикаль сина си и му казалъ :

— Синко, азъ умирамъ. Слѣдъ смъртъта ми ти ще управлявашъ всички звѣрове. Слушай, бжди справедливъ и грижливъ за всички, — и малки и голѣми. Помни, че по-добрѣ е да бждешъ много мекъ, отколкото много строгъ. За всичко се съвѣтвай съ твоя учитель, стария слонъ.

Като казалъ това, стариятъ лъвъ издѣхналъ, а младиятъ станалъ царь на звѣроветѣ.

Слѣдъ нѣколко дни новиятъ царь повикаль при себе си слона и му казалъ :

— Измислихъ новъ законъ: всѣка сутринь животнитѣ ще си хвѣрлятъ жребие; на което се падне, ще дойде при мене да го изямъ на закуска.

Слонътъ неудобрително поклатилъ хоботъ и казалъ :

— При баща ти нѣмаше такъвъ законъ.